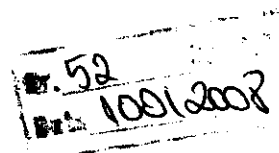




GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege privind interzicerea cesiunii drepturilor izvorâte din aplicarea legilor de restituire a proprietăților*, inițiată de doamna deputat Anca Mărculeț Petrescu din Grupul parlamentar al PRM (Bp. 684/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune instituirea interdicției pentru beneficiarii legilor de restituire a proprietăților, de a cesiona către terți, cu excepția moștenitorilor legali ai acestora, drepturile izvorâte din cererile administrative prin care se solicită restituirea bunului preluat abuziv sau orice alte măsuri reparatorii.

II. Propuneri și observații

1. Sub aspectul intenției de reglementare, prin acest demers legislativ se intenționează interzicerea posibilității de vânzare a drepturilor asupra unor bunuri ce fac obiectul legilor de reparație.

O asemenea interdicție poate veni în contradicție cu dispozițiile alineatului (1) al art. 44 din Constituție, republicată, care garantează dreptul de proprietate și creanțele asupra statului. Or, cererile formulate în baza legilor

reparatorii au la bază acte abuzive de deposedare a foștilor proprietari ai bunurilor trecute în proprietatea statului, dreptul lor de proprietate convertindu-se într-un drept de creanță care trebuie să fie garantat în egală măsură.

Astfel, *orice limitare prin lege a acestui drept*, pe parcursul procedurii administrative ori contencioase de valorificare a creanței, fie prin transformarea într-un veritabil drept de proprietate (în cazul restituirii bunului), fie prin preschimbarea dreptului în dezdăunări (în cazul despăgubirii prin echivalent), în cazul de față o limitare drastică: eliminarea posibilității de înstrăinare (echivalentă cu înlăturarea atributului dispoziției – *jus abutendi* al proprietarului), *echivalează cu restrângerea exercițiului unui astfel de drept*.

Or, cum această restrângere nu este determinată de nici una dintre situațiile strict prevăzute în art. 53 din Constituție, considerăm că o asemenea limitare a libertății de a contracta nu se impune, fiind nejustificată și mult prea restrictivă pentru titularul unui astfel de drept.

Pe de altă parte, o asemenea interdicție intervenind la o perioadă atât de lungă de la adoptarea actelor normative reparatorii (legile de reparație începând cu restituirea proprietăților funciare, în anul 1991 și culminând cu restituirea tuturor celorlalte bunuri preluate abuziv de stat prin Legea nr. 10/2001) ar fi discriminatorie pentru beneficiarii unor astfel de drepturi care nu le-au înstrăinat încă în raport cu cei care au procedat deja la încheierea unor astfel de acte (cum, de altfel, se menționează în Expunerea de motive).

Din acest punct de vedere, textul propunerii legislative contravine art. 16 din Constituție care consfințește egalitatea în fața legii a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări.

2. Sub aspect formal și al tehnicii legislative, propunerea legislativă utilizează termeni contradictorii și construcții lingvistice nejuridice, care nu au un conținut determinabil în raport cu instituțiile dreptului reglementate de actele normative în vigoare. Astfel, terții (penitus extranei) reprezintă persoane străine de actul, operațiunea juridică la care se face referire, cesiunea de creanță sau vânzarea de drepturi litigioase. „*Moștenitorii legali*” sunt succesori universali sau, după caz, cu titlu universal, ai autorului față de care se produc, de regulă, efectele juridice ale actelor încheiate de autorul lor fără fraudarea intereselor acestora. Or, pe de o parte, nu se poate excepta o categorie de la o alta care nu o cuprinde (terții nu cuprind categoria moștenitorilor), iar pe de altă parte, nu se poate determina categoria legală a „*moștenitorilor legali*” decât în momentul deschiderii unei succesiuni (deci după decesul persoanei despre a cărei succesiune este vorba) iar nu la momentul perfectării unui act juridic *inter vivos*, astfel cum este vânzarea de drepturi litigioase. Aceasta cu atât mai mult cu cât sunt imposibil de

identificat persoanele fizice care ar aparține categoriei juridice a „moștenitorilor legali” ai unei persoane în viață, vocație succesorală generală putând să aibă indivizi diferiți, în funcție de momentul deschiderii succesiunii defunctului (cel puțin prin stingerea pe cale naturală a acestei vocații, respectiv prin predecesul unui prezumptibil succesor).

Formularea „*actele (...) sunt nule de plin drept și atrage nulitatea absolută a oricăror acte juridice subsecvente*”, pe lângă faptul că nu respectă rigorile gramaticale ale limbii române, este și superfluă, deoarece este evident că un act nul absolut lasă fără efecte actele subsecvente, care sunt desființate în virtutea principiului *accessorium sequitur principale*.

Sanționarea unor asemenea acte cu nulitatea absolută (astfel cum se desprinde din modul de formulare a normei propuse) nu este justificată în raport de interesul ce se vrea a fi ocrotit prin propunerea formulată, care este unul individual, al titularilor unor astfel de drepturi lezați prin încheierea unor astfel de acte. Nulitatea absolută este acea nulitate care sancționează nerespectarea, la încheierea actului juridic, a unei norme care ocrotește un interes general, obștesc, condiție care nu este îndeplinită în cazul de față.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,



Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului